

ENTREVISTA

DESPRÉS DE l'èxit imparable de *Victus* (La Campana), la novel·la sobre la Guerra de Successió i el setge de Barcelona del 1714 de la qual s'han venut més de 210.000 exemplars en a penes un any i mig, ara l'escriptor Albert Sánchez Piñol ha ultimat la segona

entrega, *Vae Victus*. Continua amb les aventures del seu protagonista, Martí Zuviria, i lliga alguns serrells de la primera part d'èxit. Amb ell vam parlar quan va venir a Lleida convidat per la Càtedra d'Estudis Màrius Torres de la UdL.

«Martí Zuviria és la rata covarda més valenta del segle XVIII»

Albert Sánchez Piñol

| ESCRIPTOR |

R. BANYERES

A començaments d'abril, a escasses setmanes de Sant Jordi, va saltar la notícia. Albert Sánchez Piñol estava ultimat la segona part de *Victus* (La Campana), la ficció sobre els fets del setge de Barcelona durant la Guerra de Successió, que van acabar amb la derrota de l'11 de setembre del 1714 i la caiguda de Catalunya en mans de les tropes borbòniques. El seu títol, almenys provisional, seria *Vae Victus*. Tot just un mes després, a començaments de maig, va anar a Lleida convidat per la Càtedra Marius Torres de la UdL per participar en una jornada literària. Amb ell parlem sobre *Vae Victus* i de l'èxit de *Victus*. Mentrestant, aquesta es converteix també en joc de taula i en còmic a l'espera de fer el salt a la gran pantalla.

Què es trobarà el lector a la segona part de *Victus*?

La continuació de la vida de Martí Zuviria, el protagonista de *Victus*, explicada en cinc relats autònoms que, encara que poden llegir-se independentment, s'interrelacionen. Aquesta és la gràcia.

Entri una mica més en detalls, sisplau.

La primera part és la més important. Narra una aventura que li va passar immediatament després de l'11 de setembre, quan se'n va anar a Amèrica. Allà, a Carolina del Sud, va participar en la Guerra dels Yamasee, en la qual els indis van estar a punt d'eliminar els anglosaxons. El context és fantàstic per a una novel·la d'història, encara que he hagut de documentar-me molt.

Però Zuviria va tornar.

Sí. Immediatament després hi ha un altre capítol que narra la seua tornada i els fets del 1719, que són més desconeguts.

Què va passar?

Una carambola històrica sorprenent i al·lucinant. El 1719 Catalunya estava plena de guerrillers. Entre ells hi havia Pere Joan Barceló, conegut com Carrasquet, que va lluitar amb dents i ungles contra l'ocupació borbònica. En aquell període va esclatar la Guerra entre Espanya i França i es va donar la circumstància que quan els francesos van envair Espanya ho van fer dirigits per les tropes del maris-

cal Berwick, el mateix que havia rendit Barcelona el 1714 a les ordres dels Borbó. Què passa? Que el mateix Berwick ofereix als guerrillers catalans que s'allistin a l'exèrcit francès i que si ho fan els oferirà la recuperació de les llibertats catalanes.

Pacte faustià.

Per excel·lència. El mateix individu que t'ha destruït ara t'ofereix recuperar el teu prestigi. Carrasquet va ser el que va mantenir les negociacions amb Berwick. I fins aquí puc llegir.

I els altres tres relats?

Complementen els serrells que havia deixat a *Victus*. Crec que per al lector de *Victus* serà psicològicament molt satisfactori llegir la segona part, perquè es resoldrà com van morir alguns personatges històrics i com va intervenir Zuviria i alguna cosa més...

Quan va decidir escriure una segona part?

Abans d'escriure la primera, perquè la meua idea era crear un personatge que t'explica tots els fets decisius del XVIII des de la seua perspectiva, i que per a

«Vaig decidir que hi hauria segona part de 'Victus' abans d'escriure la primera»

«Vae Victus' ja està acabada, ara només falta el procés editorial»

«El context en el qual vivim incrementa l'interès per la novel·la històrica»

«Isabel Martí és al món editorial com si un empresari de refrescos superés la Coca-Cola»

AMADO FORROLLA

aquest individu psicològicament un dels fets principals fos el setge de Barcelona.

Quan sortirà publicat?

No ho sé. Podria ser per Nadal o per Sant Jordi. El llibre està acabat però ara falta tot el procés editorial.

Procés que implica Isabel Martí, l'editora de La Campana.

Sempre he dit que una bona editora ha de ser com una so-

gra dolenta, que ha d'estar a sobre, la qual cosa significa que creu en el producte, que té coses a dir. Ella és fantàstica. Imagina que ara ve un empresari català que pretén fer un refresc efervescent i aconsegueixi que es vengui més que la Coca-Cola. Ella és això. Cada any un dels seus llibres està entre els més venuts de Sant Jordi des de fa no sé quan.

A què atribueix el gran èxit de *Victus*?

És indubtable que el context que estem vivint concita l'interès per la nostra història. Això influeix molt, no ho havia vist mai, i mira que amb *La pell freda* em vaig convertir en l'autor de la novel·la en català més traduïda de tots els temps. També vull creure que alguna virtut literària té [riu].